

РЕШЕНИЕ

№ 8396

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10060** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено на основание чл. 128, ал. 1, т. 1, предл. четвърто, вр. чл. 149, ал. 5, вр. чл. 148 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Глава петнадесета ДОПК.

Делото е образувано, във връзка с искова молба (наименована „жалба“) от ликвидатора на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), с искане да бъде прогласена нищожност на РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С..

Дружеството – ищец е представлявано от упълномощен адвокат Л., която: поддържа искането; ангажира заключение на съдебнотехническа експертиза; претендира възстановяване разноски за водене на делото, съгласно списък; представя допълнително писмена защита.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва искането, намирайки го за процесуално недопустимо, понеже ревизионният акт не бил оспорен по административен ред (становище на л. 14 от делото), а по същество за неоснователно; оспорва заключението на първоначалната техническа експертиза; претендира за юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че исковата молба е процесуално допустима за разглеждане, предвид чл. 149, ал. 5, вр. чл. 148 АПК и факта, че РА № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г. е влязъл в законна сила, като мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“

– С., в условията на чл. 156, ал. 4, вр. чл. 155, ал. 1 ДОПК (арг. от писмените доказателства на л.л. 70-72). Това означава, че становището на юрисконсулта – пълномощник на ответника за необжалване на акта по реда на Глава осемнадесета ДОПК е погрешно.

Не е съвсем единна съдебната практика относно това, разполага ли решаващият административен орган в производството по Глава осемнадесета ДОПК, включително с правомощието да обяви нищожност на РА, при положение, че такова не е сред изрично изброените в чл. 155, ал. 2, вр. ал. 1 ДОПК. Този спор обаче касае само случаите, при които решаващият орган е прогласил нищожност на РА, след което е подадена жалба пред Съда и се поставя въпросът за процесуалната допустимост на тази жалба, с оглед изискванията на чл. 156, ал. 3 ДОПК. С други думи, настоящият съдебен състав приема, че липсата на изрично произнасяне от страна на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. по искане за обявяване нищожност на РА № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г. не е пречка такова искане да бъде разгледано от Съда, по реда на чл. 149, ал. 5, вр. чл. 148 АПК.

РА № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г. (л. 8 от делото) е издаден, въз основа на РД (л. 23), след възлагане на ревизия, със Заповед № 1404523/09.06.2014 г. (л. 16), издадена от С. Т. К., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“. Заповедта за възлагане е изменена със Заповед № Р-2210-1404523-020-002/15.08.2014 г. (л. 19), която е издадена също от С. Т. К., като срокът на ревизията е продължен до 19.09.2014 г. Втората заповед е изменена със заповед от 28.08.2014 г. (л. 20), като е добавен и данъчен период по ЗДДС от 01.05.2014 г., до 31.07.2014 г. И тази заповед е изменена със заповед от 19.09.2014 г. (л. 22), досежно срока на ревизията, определен до 19.11.2014 г. Изброените заповеди са били съобщени на адресата по „електронен път“, чрез изпращането на електронен адрес, за което ответникът е представил съответните удостоверения (л.л. 17, 21, 22, л. 81). Ревизионният акт е съобщен по същия начин (удостоверение на л. 89).

Ищецът, с исковата молба твърди, че: ЗВР не е била връчена; ревизионният акт „е издаден от некомпетентен орган“, защото „липсват доказателства Ю. С. Т. – С. да издава заповеди за възлагане на ревизии и такива за определяне на компетентен орган“; РД и РА „са издадени от лице, което не е притежавало квалифициран електронен подпис“, отговарящ на изискванията на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Линията на защита, проведена в съдебното производство е за установяване и доказване, че изброените административни актове не са били подписани и с електронни подписи. Отдава се значение и адвокатът се позовава само на първото експертно заключение, изготвено от вещото лице Т. Т. (л.л. 99-160).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема по същество следното.

Неоснователни са възраженията на ищеца за: А/ невръчване на ЗВР № 1404523/09.06.2014 г. (л. 16), издадена от С. Т. К., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“; Б/ нищожност на процесните РД и РА, поради издаването им от „лице, което не е притежавало електронен подпис“.

С писмената защита допуснатата с жалбата грешка в името на органа по приходите, издал процесните ЗВР (сочи се Ю. С. Т. – С.) е поправена, като е посочено коректното име - С. Т. К.. Всъщност органът по приходите Ю. С. Т., според съдържанието на ЗВР № 1404523/09.06.2014 г. е ръководител на ревизията, а не издател на заповедта за възлагане. РА № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г. е издаден и подписан при съобразяване с чл. 119, ал. 2, изр. първо ДОПК от С. Т. К. - възложител на ревизията и

от Ю. С. Т., като ръководител на ревизията. В писмената защита обаче се прави друго грешно внушение, а именно, че възложителят на ревизията С. Т. К. била началник на Сектор „Ревизии“, при ТД на НАП С., но в Офис Б. и не била оправомощена да издава ЗВР за данъчни субекти в [населено място]. В цитираната ЗВР С. Т. К. е подписана като „началник на сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, при ТД на НАП – С.“. Няма данни по делото тя да е имала каквото и да е отношение към Офис Б., при ТД на НАП – С., в обхвата на който влизат градовете С., П., Р., Г. Д.. Отделно от това в администрацията на офисите към съответните шест ТД на НАП не съществуват отдели и сектори, отделно от тези в териториалната дирекция, а седалището и адресът на управление на „Лигъл консулт“ ЕООД е бил на територията на [населено място]. Каза се по – горе, че ответникът представи писмени доказателства за връчване на процесната ЗВР по реда на чл. 29, ал. 4, предл. второ ДОПК, респ. – за удостоверяване на връчването, на основание чл. 30, ал. 6 с.к. Тези доказателства не бяха съответно оспорени от страна на ищеца.

Според чл. 29, ал. 4 ДОПК (в редакцията, в сила до 31.12.2020 г. „съобщенията могат да се връчват чрез изпращане по телефакс или с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите“. По аргумент от чл. 33 ДОПК заповедите за възлагане на ревизии, ревизионните доклади и ревизионните актове също може да бъдат връчвани по реда на чл. 29, ал. 4 - „с електронно съобщение, при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите“. Алинея 6 на чл. 30 регламентира условията за редовност на връчването на електронно съобщение: „когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация, а съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на запис в информационната система“. Когато ЗВР, РД и РА са издадени в писмена форма и са връчени на ревизираното лице, на хартиен материален носител на информация, те следва да са подписани със саморъчен подпис/подписи (чл. 120, ал. 1, т. 8 ДОПК) от издателите. Тогава, когато ЗВР, РД и РА, са били съобщени като електронни документи (както е в случая), „с електронно съобщение, при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите“, на изследване подлежи, дали: издателите на актовете са притежавали квалифициран електронен подпис; използван ли е редовно (надлежно) съответният подпис. За отговорите на тези въпроси са относими: Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ), и изцяло транспонирания с този закон Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 23.07.2014 г., относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар (Регламента).

Съдът приема още, че освен възложителят на ревизията и съставителите на РД, и издателите на РА са били материално компетентни, с оглед изискванията на: чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 1, т. 2 и ал. 6, чл. 119, ал. 2, изр. първо ДОПК. В подкрепа на този извод са представените от страна на ответника заповеди и изложените по – горе мотиви. Неясно защо ищецът счита, че РД и РА са издадени еднолично, от лице, „което не е притежавало електронен подпис“, след като ясно в двата административни акта са посочени две имена на вече споменатите органи по приходите.

Неоснователен е и искът, досежно твърденията за нищожност на процесните

административни актове, вкл. на Ревизионен акт № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г., поради неподписването им с валидни електронни подписи. В тази връзка Съдът изцяло кредитира приетото по делото второ заключение на съдебната техническа експертиза (л.л. 173 – 225), тъй като отговаря конкретно, ясно и точно на поставените въпроси, и не оставя съмнение относно правилността на изводите. Мотиви относно дискредитирането на първото по време експертно заключение, изготвено от вещото лице Т. Съдът ще изложи в настоящото решение.

Нищожността на административен акт е предпоставена от точното изпълнение на установените изисквания за валидност, които са свързани с формата и съдържанието му (арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), като: липса на съществени реквизити, пълна липса на мотиви. Нищожен по дефиниция е и акт, издаден от материално и процесуално некомпетентен административен орган (органи). За съдържанието (форма и реквизити) на ревизионен доклад разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от специалния закон ДОПК въвежда същите изисквания, включително (т. 1, т. 10) имена и длъжности на съставителите, подписи на същите. В същия смисъл са и изискванията за форма и съдържание на ревизионния акт, определени с чл. 120, ал. 1 ДОПК. Подписване на акта от органите по приходите, които са го издали ги идентифицира, именно като автори и ги ангажира със съдържанието му. Идентифицирането на издателите е от решаващо значение за преценката, дали към момента на постановяване на административния акт те са разполагали с материалната компетентност да сторят това.

Според дефиницията на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, ал. 35 от Регламента, „електронен документ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис“. „Електронен подпис“ (чл. 3, ал. 10 от Регламента) означава „данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва“. „Усъвършенстван електронен подпис“ (чл. 3, ал. 11 от Регламента) означава „електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в член 26 („свързан е по уникален начин с титуляря на подписа; може да идентифицира титуляря на подписа; създаден е чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол; свързан е с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях“). И най-сетне – „квалифициран електронен подпис (чл. 3, ал. 12 от Регламента) означава „усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи“. Видно е, че понятието за „квалифициран електронен подпис“ съдържа в състава си елементите на „електронен подпис“ и „усъвършенстван електронен подпис“. Това означава, че за да е редовно подписан един електронен документ с електронен подпис, следва да има данни (следи) „в електронна форма, които да са добавени към други данни в електронна форма или да са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва“ – чл. 3, ал. 10 от Регламента. От друга страна, нормата на чл. 33, ал. 1 от Регламента постановява, че „услугата по квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи може да се предоставя единствено от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги,

който: а) извършва валидиране в съответствие с член 32, параграф 1; и
б) дава възможност на доверяващите се страни да получат резултата от процеса на валидиране по автоматизиран начин, който е надежден и ефикасен и носи усъвършенстван електронен подпис или усъвършенстван електронен печат на доставчика на услугата по квалифицирано валидиране“. Изпълнението на вече цитираното изискване на чл. 3, ал. 10 от Регламента, касаещо електронния подпис означава да съществуват безспорни данни за свързаност между съответните електронни подписи и електронните документи (в случая – ЗВР, РД, РА), за които се твърди, че са подписани с тези подписи, както и да е била извършена услугата по квалифицирано валидиране на квалифицираните електронни подписи, при условията на чл. 33, ал. 1 от Регламента.

Вещото лице Т. Т. отрича свързаност между съответните електронни подписи и електронните документи, като сочи в заключителната част на експертизата, че (цитати, запазен правопис): „върху РА не се визуализира валидирането на подписа на лицето, което го е подписало към момента на подписване, както и информация за всяка следваща промяна в документа след датата на валидирането/подписването“, като това твърдение се повтаря многократно в заключителната част; „не е спазено изискването на Регламент (ЕС) № 910/2014“ (без да уточнява, коя разпоредба). Съдът приема, че заключението на вещото лице Т. не изяснява релевантните за спора обстоятелства, понеже е неясно и противоречиво. Така например вещото лице е коментирало файлове от интернет – страницата на „Инфотари“ ЕАД – дружеството, предоставящо електронно устройство за електронен подпис и в заключителната част (т. III) отговорите на въпросите са обосновани с тези файлове. По въпрос № 1 е посочено следното: „електронен документ „РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2210-1404523-091-001 / 23.02.2015 г.“ с име Р-2210-1404523-091-001_ORGES не е подписан с електронен подпис (0 валидни подписа, от 0); на електронния документ не се визуализира валидирането на подписа на лицето, което го е подписало, към момента на подписване, както и информация за всяка следваща промяна в документа след датата на валидирането/подписването“. На втория въпрос отговорът е: „съдържанието на файл с име (икона на W.) „проверка подписи РА“ е информация, че електронен документ „Р-2210-1404523-091-001_ORGES“ с име на файла (икона PDF) Р-2210-1404523-09-001_ORGES е подписан с електронни подписи, издадени на имената на С. Т. К. (S. T. K.) ТД на НАП С. от „i-N.“ на 23.02.2015 година в 12:25:15 часа, валиден от 22/2.2014 г. до 22.12.2015 г. и на Ю. С. С. (Y. T. S.) ТД на НАП С. от „i-N.“ на 23.02.2015 година в 12:55 часа, валиден от 19.06.2014 г. до 19.06.2015 г.“. Следва отново изводът, че: електронен документ „Р-2210-1404523-091-001_ORGES“ с име (икона PDF) Р-2210-1404523-09-001_ORGES не е подписан с електронен подпис (0 валидни подписа, от 0); на електронния документ не се визуализира информация за валидирането на подписа на лицето, което го е подписало към момента на подписване, както и информация за всяка следваща промяна в документа след датата на валидирането/подписването“. Отговорът на въпрос № 3 е следният: „от съдържанието на криптирания файл ясно се вижда, че електронния документ „РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2210-1404523-091-001 /23.02.2015 подписан с електронен подпис издаден на К. (S. T. K.) ТД на НАП С. от „i-N.“ на 23.02.2015 година в 11:25:15 часа, валиден от 22.12.2014 г. до 22.12.2015 г.; от съдържанието на криптирания файл ясно се вижда, че електронния документ „РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2210-1404523-091-001 / 23.02.2015 г.“ е подписан с електронен подпис издаден на името на Ю. С. Т.-С. (Y. S. T.-S.) ТД на

НАП С. от „i-N.“ на 23.02.2015 година в 11:55 часа, валиден от 19.06.2014 г. до 19.06.2015 г.

По искане на ответника Съдът назначи повторна техническа експертиза, чието заключение (л.л. 173-225) бе оспорено от адвокат Л. като „неясно и необосновано“. Съдът изцяло го кредитира, точно поради това, че дава ясни, конкретни и обосновани отговори на съществените спорни въпроси. Вещото лице И. Р. Д., на въпроси, зададени от адвокат Л. поясни в съдебното заседание (протокол на л. 226), че: „при отваряне от получателя на електронния вариант на РА не се визуализира електронният подпис, защото има два типа електронни подписи – едните са „attached“, при които подписът е вкаран във файла, който се подписва и другият тип е „detached“ - подпис, при който електронният подпис и файлът са в отделни файлове. Те са предоставени заедно във формата на ZIP - файл. При проверката за подписване при „detached“ се отварят подписите и се казва, дали с този подпис е подписан този документ. Другият вариант е, когато се промени този документ. При същата проверка се оказва, че документът е променян. Стандартно НАП не изпраща файлове, изпраща линк към файловете. Начинът на проверката, независимо какъв е документът, дали е PDF, DOC или E. е по същия начин – отваря се подписът и с него се проверява дали е подписан документът. Аз изследвам файловете с електронния подпис и не мога да отговаря на въпроса на адвоката, как да обясня извършената от НАП проверка, че няма електронен подпис“. Експертното заключение съдържа следните отговори: „лицата, подписали Ревизионен акт № Р-2210-1404523-091-001/23.02.215 г. с посочване на три имена, длъжност и месторабота са: S. T. K. и Y. S. T.-S., като представител на TD N. – S.; подписалите лица са притежавали валидни удостоверения за квалифицирани електронни подписи (КЕП) към датата на издаване на всеки от оспорените подписи и което е видно това от валидността на удостоверенията, обобщени в Таблица 4; удостоверенията отговарят на всички изисквания на приложение I към Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година, относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (Регламента) с изключение на т. „з“ и „й“, които не са налични в Директива 1999/93/ЕО (Регламента) и не са били въведени като задължителни към датата на поставяне на процесите електронни подписи, за да се считат те КЕП; процесите електронни подписи са създадени при използването на „Устройствата за създаване на защитен подпис“; при подписване за активизиране на „Устройствата за създаване на защитен подпис“ титулярът следва да използва специфичен софтуер и да въведе персонални си идентификационен код (П.) за работа с ключовата двойка; тези средства са под контрола единствено на титуляра; системата ИС „Контрол“ при разпечатване на електронно подписан документ декриптира цифровия подпис, чрез специфичен API и изважда от електронния подпис на конкретния документ данни за електронния подпис и датата на подписване;

от системата ИС „Контрол“ се взема информация за това, кой и с каква длъжност е положил подписа и дали и кога е връчен електронно. Тази информация е обективизирана в полетата за „подпис“ на намиращите се по делото хартиени носители на документите; използваният при създаването на двойката публичен и частен ключ алгоритъм са базирани на асиметричен алгоритъм - хеш алгоритъм SHA-1 R. /S. H. A. -1 S. and A. (R.) encryption/ и R. (2048bit) и отговарят на изискванията на Наредбата за изискванията към алгоритмите за създаване и проверка на квалифициран електронен подпис; в данните, които се визуализират в електронния подпис на процесите документи са налице специфични данни за самоличността на физическите лица, посочени като титуляри на електронните подписи, като име, организация с която те са асоциирани включително БУЛСТСТ, имейл адрес в организацията и сериен номер на удостоверението на титуляря; данните са въведени на английски език; в данните, които се визуализират в електронния подпис не фигурира ЕГН на титуляря; данните са свързани по уникален начин с автора на подписа и е възможно посредством тях да бъде еднозначно идентифициран техният автор; предоставените на ДКУУ данни за издаването на електронния подпис съдържат ЕГН, данни от личната карта на титулярите и дават ниво на осигуреност по смисъла на чл. 24, пар. 1 от Регламента равностойно на физическото присъствие, по отношение на надеждността и потвърдено от орган за оценяване на съответствието; съответните електронни подписи са свързани с електронните документи, подписани с тях, като електронните документи и електронните подписи са в един файл; в случай на промяна на електронния документ връзката позволява наличието на промяна да бъде открито и се визуализира при проверка на интегритета, по смисъла на чл. 26, б „г“ от Регламента; при подписването на процесите електронни документи не е извършено квалифицирано валидиране, по смисъла на чл. 33 от Регламента, от доставчик на електронни удостоверителни услуги, към датата на подписване на всеки от процесите електронни документи, но изискването за услуга по „Квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи“ е допълнителна услуга и не е задължителна, за да се приеме, че поставените електронни подписи отговарят на изискването за КЕП; в данните, които се визуализират в електронния подпис на процесите документи може да се установяват датата и часът на подписване, според работната станция на автора за посочените във въпрос 1.1. документи; данните са обобщени в Таблица 3; при извършване на процедурата са спазени изискванията по чл. 24 от Регламента; в тази процедура е участвало определено от администрацията (ЦУ на НАП - С.) трето лице, като упълномощен представител на юридическото лице, което е предоставило всички необходими документи за идентификация на титулярите; към момента на полагане на електронния подпис върху процесите РА № № Р-2210-1404523-091 -001 / 23.02.2015 г. С. Т. К. е притежавала валиден КЕП със SN на удостоверението 00e943 a72e413 047a4;

към момента на полагане на електронния подпис върху процесните РД № № Р-1404523-092-01 / 09.01.2015 г. РА № № Р-2210-1404523-091-001 / 23.02.2015 г. Ю. С. Т. -С. е притежавала валиден КЕП със SN на удостоверението 00e943a72e413047a4e; към момента на полагане на процесните електронни подписи са изпълнени всички изисквания за наличие на валидно електронно подписване с квалифицирани електронни подписи на документите, посочени във въпрос 1.1, съгласно действащата към момента на полагането на подписите Директива 1999/93/ЕО“. Позовавайки се на цитираните отговори на вещото лице Съдът приема следното: 1. по аргумент за противното от т. 2, от диспозитива на решението на СЕС, от 20.10.2022 г. по дело С-362/21 за процесния случай е на лице „квалифицирано удостоверение за електронен подпис“, по смисъла на чл. 3, т. 15 от Регламент (ЕС) 910/2014, относно електронната идентификация на удостоверителните услуги; 2. процесните РД и РА са били надлежно подписани с квалифицирани електронни подписи. В обобщение: изискванията към КЕП, според определението на чл. 13, ал. 3 ЗЕДЕП, е „електронен подпис“, по смисъл на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г., а именно: „усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи“; „електронен подпис означава „данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва“ (чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014; „усъвършенстван електронен подпис“ е електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в член 26“ (чл. 13, ал. 2 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 11 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г.; правилото на чл. 28, § 2 от Регламента е, че квалифицираните удостоверения за електронни подписи не подлежат на каквото и да било задължително изискване, което надхвърля изискванията, предвидени в Приложение I.

С оглед горните мотиви Съдът приема, че процесните РД № Р-1404523-092-01/09.01.2015 г. и РА № Р-2210-1404523-091-001/23.02.2015 г. не са нищожни, а представляват валидни индивидуални административни актове, защото са подписани от материално компетентни органи по приходите, с валидни квалифицирани електронни подписи и съответстват изцяло на изискванията за форма, по чл. 117, ал. 2 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Исковата молба, като неоснователна подлежи на отхвърляне. При това основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и за възстановяване на разноските за съдебно-техническа експертиза (600 лева). На основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ

Съдът определя юрисконсултското, в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 161, ал. 1, изр. второ ДОПК, Административен съд София - град, 14^{ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователно искането от ликвидатора на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), за прогласяване нищожност на РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2210-14004523-091-001/23.02.2015 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С..

ОСЪЖДА „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите разноските за водене на делото и юрисконсултско възнаграждение, в общ размер на 700 лв. (седемстотин лева). Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: